

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل ماده 9 قانون مسئولیت مدنی

محل انتشار:

کنگره بین المللی حقوق شهروندی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

علی رضا مظلوم - استادیار دانشگاه آزاد واحد شهر قدس

مهرداد صابردرکانی - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد واحد بین الملل قشم

محمد عطاردی - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد واحد بین الملل قشم

خلاصه مقاله:

مفاهیمی چون ضرر و مسئولیت مدنی امروزه مصادیق و مفاهیمی دارند که در گذشته فاقد آن بوده اند؛ لازمه ی زندگی اجتماعی آن است که هیچ کس به دیگری زبانی وارد نسازد و اگر موجب ورود ضرر دیگری شود آن را جبران نماید و این اصل حقوقی در تمامی جوامع بشری مورد قبول واقع شده است، و از طرفی تعریف ضرر نیز با وجود وضوح و بدیهی بودن معنایش، مبتنی بر عرف است. قانون مسئولیت مدنی با تعمیم این موضوع در هر مورد چه عمل جنبه کیفری داشته و چه نداشته باشد، خسارت معنوی را قابل مطالبه دانسته است. خسارت معنوی در کنار خسارت مادی در اکثر سیستم های حقوقی دنیا پذیرفته شده است، و روز به روز بر اهمیت آن افزود می شود چنان که در بعضی موارد میزان و مقدار خسارت معنوی تعیین شده توسط دادگاهها به مراتب بیشتر از خسارات مادی است. بنابراین هم در شرع و هم در قوانین موضوعه فعلی جمهوری اسلامی ایران امکان ورود ضرر و زیان معنوی به رسمیت شناخته شده است و به متضرر این حق داده خواهد شد تا در کنار ضرر و زیان های مادی (در صورت ایراد آن)، ضرر و زیان های معنوی را نیز که بر وی وارد شده است مطالبه نماید و این امکان مطالبه خسارات معنوی، در رویه کنونی با توجه به قانون مسوولیت مدنی مصوب 1339 است. ماده ی 9 قانون مسئولیت مدنی می گوید: دختری که در اثر اعمال حيله یا تهدید و یا سوء استفاده از زیردست بودن حاضر برای همخوابگی نامشروع شده، می تواند از مرتکب علاوه بر زیان مادی، زیان معنوی مطالبه نماید. تحقیق حاضر با هدف تحلیل ماده 9 قانون مسئولیت مدنی به روش توصیفی تحلیل به نگارش رسید.

کلمات کلیدی:

بررسی، تحلیل، ماده 9، قانون مسئولیت مدنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/806882>

